

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor strategického rozvoje kraje
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č. j.: KUOK 67158/2023

V Olomouci dne 15. června 2023

Sp. zn.: KÚOK/101886/2022/OSR/821

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Ing. Vladimír Urbánek

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Bc. Ing. Hana Mazurová

Počet listů: 4

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0/0

ROZHODNUTÍ

Krajskému úřadu Olomouckého kraje, Odboru strategického rozvoje kraje, bylo dne 30. 9. 2022 Městským úřadem Mohelnice, Odborem stavebního úřadu, Oddělením stavebního úřadu (dále jen Stavební úřad Mohelnice), předloženo společné odvolání Kateřiny Dragounové, trvalý pobyt Družstevní 225, 78973 Úsov, Ing. Lenky Kolářové, trvalý pobyt Družstevní 225, 78973 Úsov, Martina Pospíšila, trvalý pobyt Zahradní 299, 78973 Úsov a Lenky Drobné, trvalý pobyt Družstevní 225, 78973 Úsov, podané dne 2. 8. 2022, proti rozhodnutí Stavebního úřadu Mohelnice ze dne 15. 7. 2022, č. j.: MUMO-OSU/22464/22, kterým bylo Kateřině Dragounové nařízeno odstranění nepovolené stavby „zahradní sklad parc. č. 1265/3 v k. ú. Úsov-město“ na pozemku parc. č. 1265/3 v k. ú. Úsov-město a současně jí byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000,- Kč.

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje, jako příslušný odvolací orgán dle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a podle ust. § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu a na základě zjištěných skutečností rozhodl takto:

rozhodnutí Stavebního úřadu Mohelnice ze dne 15. 7. 2022, č. j.: MUMO-OSU/22464/22, se podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu

m ě n í

ve výrokové části rozhodnutí takto:

- na straně 1. se v odstavci, který začíná slovy „*I. Nařizuje vlastníku stavby,...*“, část textu, který zní: „*Nařizuje vlastníku stavby*“, nahrazuje textem, který zní: „*Nařizuje stavebníkovi*“, a dále část textu, který zní: „*(dále jen „vlastník stavby“)*“, nahrazuje textem, který zní: „*(dále jen „stavebník“)*“

- na straně 1. se za odstavec, který končí slovy „*...toto rozhodnutí nahrazující.*“, vkládá nový odstavec, jehož text zní:

„Odstranění výše uvedené stavby je stavebník povinen provést do 4 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.“

- na straně 2. se v části, která obsahuje podmínky pro odstranění stavby, zrušují podmínky označené č. 1 a 3; dosavadní podmínka č. 2 se označuje jako č. 1

- na straně 2. se v odstavci, který začíná slovy „III. V souladu s ust. § 79 odst. 5...“, část textu, který zní: „vlastníkovi stavby“, nahrazuje textem, který zní: „stavebníkovi“
- na straně 2. se v části, která obsahuje označení účastníků řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu, ponechává pouze Kateřina Marksová, 20. 1. 1988, Družstevní 225, 78973 Úsov, a všichni ostatní zde uvedení účastníci řízení včetně jejich osobních údajů se zrušují.

Ve zbytku se napadené rozhodnutí dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu potvrzuje.

Účastníci řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

Kateřina Dragounová, narozena 20. 1. 1988, trvalý pobyt Družstevní 225, 78973 Úsov.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje (dále jen odvolací orgán), zjistil z předloženého správního spisu Stavebního úřadu Mohelnice tyto skutečnosti.

Stavební úřad Mohelnice opatřením ze dne 7. 9. 2020 oznámil známým účastníkům řízení zahájení správního řízení z moci úřední ve věci nařízení odstranění stavby nazvané „zahradní sklad parc. č. 1265/3 v k. ú. Úsov-město“ na pozemku parc. č. 1265/3 v k. ú. Úsov-město, podle ust. § 129 odst. 1 písm. b) a odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon). V tomto opatření mj. uvedl, že stavba je provedena bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a dále že vlastníkem stavby je Kateřina Marksová (nyní Dragounová) a také poučil tohoto vlastníka stavby, že může podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení o odstranění stavby žádost o dodatečné povolení stavby. Toto řízení o odstranění stavby bylo zahájeno, ve smyslu ust. § 46 odst. 1 a 2 správního řádu, dne 10. 9. 2020, kdy bylo oznámení o zahájení řízení doručeno účastníkovi uvedenému v ust. § 27 odst. 1 správního řádu, tj. v daném případě Kateřině Dragounové. Dne 1. 10. 2020 pak bylo zahájeno, ve smyslu ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona a ust. § 44 odst. 1 správního řádu, řízení o žádosti Kateřiny Dragounové o dodatečné povolení stavby zahradního skladu na pozemku parc. č. 1265/3 v k. ú. Úsov-město. Toto řízení Stavební úřad Mohelnice usnesením zastavil a následně pak bylo dne 9. 2. 2021 zahájeno další řízení o žádosti (v pořadí druhé) Kateřiny Dragounové o dodatečné povolení stavby zahradního skladu na pozemku parc. č. 1265/3 v k. ú. Úsov-město. Tuto žádost pak Stavební úřad zamítnul rozhodnutím ze dne 27. 4. 2021. Proti tomuto rozhodnutí podala Kateřina Dragounová odvolání, o kterém pak odvolací orgán rozhodnutím ze dne 29. 11. 2021 rozhodnul tak, že odvoláním napadené rozhodnutí Stavebního úřadu Mohelnice zčásti změnil a ve zbytku, včetně výroku o zamítnutí žádosti, potvrdil. Rozhodnutí odvolacího orgánu nabylo právní moci dne 13. 12. 2021. Následně pak Stavební úřad Mohelnice pokračoval v řízení o odstranění stavby, o čemž vyrozuměl účastníky řízení opatřením ze dne 6. 5. 2022, a toto řízení pak ukončil rozhodnutím ze dne 15. 7. 2022, kterým Kateřině Dragounové nařídil, podle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, odstranění nepovolené stavby „zahradní sklad parc. č. 1265/3 v k. ú. Úsov-město“ na pozemku parc. č. 1265/3 v k. ú. Úsov-město (dále jen předmětná stavba) a současně jí uložil, podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000,- Kč. V odůvodnění tohoto rozhodnutí přitom mj. uvedl, že vzhledem k tomu, že stavba je provedena bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující a nebyla dodatečně povolena, nemůže stavební úřad postupovat jinak, než nařídít její odstranění.

Proti tomuto rozhodnutí podali dne 2. 8. 2022 Kateřina Dragounová, Ing. Lenka Kolářová,

Martin Pospíšil a Lenka Drobná (dále též jen odvolatelé) společné odvolání, ve kterém mj. uvedli, že územní plán města Úsov vymezuje danou lokalitu jako plochu bydlení v bytových domech (BH), a že v daném území je přípustným využitím související občanské vybavení a podmíněčně přípustným využitím občanské vybavení slučitelné s bydlením, pokud svým provozem nenarušují užívání pozemků, staveb a zařízení ve svém okolí a nesnižují kvalitu prostředí souvisejícího území. Dále uvedli, že předmětná stavba slouží pro potřeby všech nájemníků v domě č.p. 225 na pozemku parc. č. st. 335 v k. ú. Úsov-město, a že jde o sklad věcí pro všechny bydlící, nikoliv jak bylo původně v rozhodnutí stanoveno jako individuální sklad v ploše BH, který je v dané ploše nepřípustným. Sklad je používán pro uskladnění věcí všech nájemníků v domě č.p. 225, nikoliv pro jednotlivce. Klíče mají všichni nájemníci a jsou zde skladovány sezónní věci (venkovní nábytek, kola, lyže apod.). Vše slouží pro nájemníky domu a souvisí s bydlením a využitím venkovních ploch ve volnočasových aktivitách v přilehlém domě. Podle nich nejde o stavbu v rozporu s uvedeným územním plánem města Úsov a nesouhlasí s jejím odstraněním, a že následně po kladném vyřízení jejich žádosti budou žádat o dodatečné povolení stavby.

Stavební úřad Mohelnice pak opatřením ze dne 22. 8. 2022 zaslal účastníkům řízení stejnopis podaného odvolání a vyzval je, aby se k němu ve stanovené lhůtě (do 5 dnů ode dne doručení výzvy) vyjádřili. Této možnosti využila Žaneta Hamplová, která v podání ze dne 29. 8. 2022 mj. uvedla, že předmětná stavba neslouží pro potřeby všech nájemníků v domě č.p. 225, a že jí to k užívání nebylo ani nabídnuto a klíče dosud neviděla. Dále uvedla, že tato stavba slouží jako dílna a garáž pro pana Bohuslava Dragouna, který obývá byt s paní Kateřinou Marksovou (nyní Dragounovou). Dále uvedla, že do této stavby je neodborně zavedena elektřina, která vede z jejich bytu po fasádě bytového domu. Dále uvedla, že nesouhlasí s vydáním dodatečného povolení stavby.

Dále této možnosti využila Jana Zendulková, která v podání ze dne 26. 8. 2022 mj. uvedla, že nikdy sklad nepoužívala a klíče nikdy ani neviděla. Dále uvedla, že původní stavba měla být dle paní Marksové (nyní Dragounové) opravena, ale že po příjezdu z dovolené zjistila, že stavba je větší a hlavně o metr vyšší, takže ji vidí v koupelnovém zrcadle, o čemž před započítím stavby nikdo nemluvil ani se nezeptal, zda s tím souhlasí. Do dnešního dne se s ní paní Dragounová o zcela novém skladu nebavila. Osobně jí vadí pouze výška předmětné stavby.

Následně pak dne 30. 9. 2022 Stavební úřad Mohelnice předal spis se svým stanoviskem odvolacímu orgánu k přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí.

Přezkoumávání rozhodnutí v odvolacím řízení je upraveno ust. § 81 a následnými správního řádu, pokud zvláštní zákon nestanoví jiný postup. Z této právní úpravy mj. vyplývá, že účastník řízení může proti rozhodnutí podat odvolání. Odvolání je třeba podat ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Včas podané a přípustné odvolání má odkladný účinek. Pokud správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, toto sám nezruší nebo nezmění, předá spis k přezkoumání napadeného rozhodnutí odvolacímu správnímu orgánu, kterým je nejbližší nadřízený správní orgán. V případě rozhodnutí orgánu obce je odvolacím správním orgánem příslušný krajský úřad, jak vyplývá z ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, pokud zákon nestanoví jinak.

Odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlídnou jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí

s právními předpisy, případně na jeho správnost, se nepřihlíží. Přitom je odvolací správní orgán oprávněn věc posuzovat samostatně, jak po stránce právní, tak i po stránce skutkové, přičemž je povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nemůže se tedy omezovat pouze na to, co tvrdí účastníci řízení a rovněž není závislý na zjištění a hodnocení správního orgánu prvního stupně.

Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí zruší nebo změní, popřípadě zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal. V opačném případě pak odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

V souvislosti s podaným odvoláním pak odvolací orgán zjistil, že se jedná o odvolání podané účastníky řízení, když odvolatelé jsou v daném případě účastníky řízení podle ust. § 129 odst. 10 stavebního zákona, konkrétně pak Kateřina Dragounová jako povinná a všichni odvolatelé jako spoluvlastníci sousedního pozemku parc. č. st. 335 v k. ú. Úsov-město se stavbou bytového domu č.p. 225 a zároveň vlastníci bytových jednotek v tomto bytovém domě č.p. 225. Kateřina Dragounová, Ing. Lenka Kolářová a Martin Pospíšil jsou účastníky řízení také jako osoby, které mají oprávnění z věcného břemene k pozemku parc. č. 1265/3 v k. ú. Úsov-město, jehož obsahem je služebnost inženýrské sítě – kanalizační přípojky. Odvolání bylo všemi odvolateli podáno též v zákonem stanovené 15denní lhůtě, když rozhodnutí bylo doručeno Kateřině Dragounové dne 20. 7. 2022, Ing. Lence Kolářové dne 29. 7. 2022 (doručeno fikcí poslední den 10denní lhůty, ve které byla písemnost uložena na poště), Martinu Pospíšilovi dne 19. 7. 2022 a Lence Drobné dne 19. 7. 2022 a všichni pak společně podali odvolání u Stavebního úřadu Mohelnice dne 2. 8. 2022. Lze tedy mít za prokázané, že se u všech odvolatelů jedná o odvolání přípustné a včasné.

Následně pak odvolací orgán přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, přičemž vycházel z příslušného správního spisu Stavebního úřadu Mohelnice. Takto pak dospěl k dále uvedeným zjištěním.

Předně je nutno uvést, že podle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona platí, že stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena. Podle tohoto právního ustanovení Stavební úřad Mohelnice v předmětném případě rozhodoval, a takto Kateřině Dragounové (dříve Marksové) nařídil odstranění předmětné stavby. Přitom se zabýval všemi okolnostmi daného případu a hodnotil, zda tyto jsou v souladu se všemi požadavky uvedenými v tomto právním ustanovení.

V tomto postupu Stavebního úřadu Mohelnice odvolací orgán zjistil určité pochybení, které spočívá v tom, že Kateřinu Dragounovou (dále též jen povinná) označil nesprávně za vlastníka předmětné stavby. Podle ust. § 506 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, totiž platí, že součástí pozemku jsou mj. stavby zřízené na pozemku. S ohledem na tuto zásadu pak to, co je součástí pozemku (např. stavba), sdílí s pozemkem jeho právní osud, aniž by to mohl vlastník pozemku ovlivnit. Protože je v daném případě předmětná stavba zřízena na pozemku parc. č. 1265/3 v k. ú. Úsov-město, je součástí tohoto pozemku, a takto je ve vlastnictví osoby, která je vlastníkem tohoto pozemku. Touto osobou je Česká republika, respektive Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, jak je zapsáno v katastru nemovitostí. Tento je tedy vlastníkem předmětné stavby, přestože ji sám neprováděl a není tedy stavebníkem. Tímto stavebníkem je v předmětném případě povinná, což je zřejmé ze žádosti o dodatečné povolení stavby ze dne 8. 2. 2021, kterou povinná podala u Stavebního úřadu Mohelnice dne 9. 2. 2021, z dalších písemností obsažených ve spise ve věci této žádosti (sp. zn.: OSU/2123/2021/Penk), včetně projektové dokumentace zpracované projektantem

Ing. Petrem Knápkem v listopadu 2020.

Za této situace pak odvolací orgán zkoumal, zda bylo právně možné nařídit povinné odstranění předmětné stavby, když tato není jejím vlastníkem. Podle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona může stavební úřad nařídit odstranění stavby též stavebníkovi, avšak jen se souhlasem vlastníka stavby. Přitom odvolací orgán zjistil, že povinná je stavebníkem (viz předchozí odstavec), a že vlastník stavby s nařízením odstranění předmětné stavby souhlasil, respektive její odstranění po povinné požadoval, jak je zřejmé z jeho podnětu ze dne 15. 7. 2020 nazvaného „Žádost o spolupráci – k. ú. Úsov-město, který podal u Stavebního úřadu Mohelnice dne 15. 7. 2020. Podle názoru odvolacího orgánu tak bylo odstranění předmětné stavby nařízeno povinné v souladu s touto právní úpravou. Stavební úřad Mohelnice však pochybil, když povinnou označil nesprávně jako vlastníka stavby, ačkoliv ta je jen stavebníkem. Proto se odvolací orgán rozhodnul toto pochybení napravit, což učinil tím, že výrokovou část rozhodnutí změnil tak, že označení povinné jako vlastníka stavby změnil na její označení jako stavebníka, a takto ho uvedl do souladu s právními předpisy a skutkovým stavem věci, která je předmětem tohoto řízení.

Dále pak Stavební úřad Mohelnice správně zjistil, že předmětná stavba je prováděna bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem, když tato je jednoduchou stavbou, která vyžadovala územní rozhodnutí o umístění stavby, místo něhož by mohl být vydán územní souhlas, a také ohlášení stavebnímu úřadu, podle ust. § 104 odst. 1 písm. d) stavebního zákona.

Stavební úřad Mohelnice též správně zjistil, že předmětná stavba nebyla dodatečně povolena, když žádost povinné o dodatečné povolení stavby, kterou podala dne 9. 2. 2021, byla zamítnuta rozhodnutím Stavebního úřadu Mohelnice ze dne 27. 4. 2021, které pak odvolací orgán rozhodnutím ze dne 29. 11. 2021 zčásti změnil a ve zbytku, včetně výroku o zamítnutí žádosti, potvrdil. K tomu pak odvolací orgán doplňuje, že řízení o předchozí žádosti o dodatečné povolení stavby, kterou povinná podala dne 1. 10. 2020, bylo pravomocným usnesením Stavebního úřadu Mohelnice zastaveno.

Z těchto uvedených skutečností je zřejmé, že v daném případě jsou splněny všechny požadavky uvedené v ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, a proto Stavební úřad Mohelnice učinil správně, když vydal rozhodnutí ze dne 15. 7. 2022, kterým povinné nařídil odstranění předmětné stavby.

Odvolací orgán nezjistil žádná pochybení ani v řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, a lze tedy potvrdit, že Stavební úřad Mohelnice postupoval v tomto řízení o nařízení odstranění stavby procesně v souladu se stavebním zákonem a správním řádem.

Odvolací orgán nezjistil žádné pochybení Stavebního úřadu Mohelnice ani v souvislosti s jeho výrokem o povinnosti nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000,- Kč, když tento je v souladu s ust. § 79 odst. 5 správního řádu a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů.

Podle názoru odvolacího orgánu Stavební úřad Mohelnice pochybil, když mezi podmínky pro odstraňování předmětné stavby (viz podmínka č. 1) zahrnul lhůtu určenou ke splnění rozhodnutím uložené povinnosti (do 4 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí). Tato lhůta má správně být uvedena ve výrokové části rozhodnutí, jak to požaduje ust. § 68 odst. 2 správního řádu, nikoliv ale v podmínkách nařízení odstranění stavby, jejichž rozsah upravuje ust. § 130 odst. 1 stavebního zákona. Proto se odvolací orgán rozhodnul toto pochybení napravit, což učinil tím, že výrokovou část napadeného rozhodnutí změnil tak, že určení lhůty ke splnění ukládané povinnosti přesunul z podmínek

pro odstraňování stavby do výrokové části rozhodnutí, a takto ho uvedl do souladu s právními předpisy.

Odvolací orgán shledal určité pochybení i ve stanovené podmínce č. 3 pro odstranění předmětné stavby, podle které má být odstranění předmětné stavby oznámeno Stavebnímu úřadu Mohelnice bezprostředně po jejím dokončení. Jednak je takováto podmínka z hlediska uvedené lhůty neurčitá, ale hlavně je nedůvodná, neboť příslušnou úpravu obsahuje právní předpis, když podle ust. § 131a stavebního zákona platí, že vlastník stavby, popřípadě jiná osoba, která odstranila stavbu, oznámí tuto skutečnost do 30 dnů po odstranění stavby příslušnému stavebnímu úřadu. Stavební úřad Mohelnice tedy pochybil, když tuto podmínku zahrnul do výrokové části napadeného rozhodnutí, namísto toho, aby povinnou pouze upozornil na povinnost stanovenou stavebním zákonem. Proto se odvolací orgán rozhodnul toto pochybení napravit, což učinil tím, že výrokovou část napadeného rozhodnutí změnil tak, že nesprávně stanovenou podmínku č. 3 zrušil, a takto ho uvedl do souladu s právními předpisy.

Odvolací orgán zjistil další pochybení ve výrokové části napadeného rozhodnutí, když je v ní uvedeno označení dalších osob kromě povinné jako označení účastníků řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu (tzv. hlavní účastníci). K tomu se uvádí, že podle ust. § 68 odst. 2 správního řádu, se ve výrokové části rozhodnutí uvede mj. označení účastníků podle § 27 odst. 1 (fyzická osoba se označuje jménem, příjmením, datem narození a místem trvalého pobytu). Přitom účastníky řízení o nařízení odstranění stavby upravuje § 129 odst. 10 stavebního zákona, avšak již nerozlišuje, kteří jsou účastníky hlavními podle § 27 odst. 1 písm. b) správního řádu. Proto je nutno při určení hlavních účastníků vycházet z obecné úpravy v § 27 odst. 3 správního řádu, podle které účastníci stanovení zvláštním zákonem mají postavení účastníků podle odstavce 2, nestanoví-li zvláštní zákon jinak, ledaže jim má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají; v tom případě mají postavení účastníků podle odstavce 1. Takto je hlavním účastníkem řízení o nařízení odstranění stavby pouze osoba, které se má rozhodnutím založit povinnost odstranit stavbu, a tou je v tomto případě povinná. Stavební úřad Mohelnice tedy pochybil, když jako účastníky řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu označil nesprávně kromě povinné ještě další osoby (které mají vlastnické nebo jiné věcné právo k dotčenému pozemku parc. č. 1265/3 v k. ú. Úsov-město), které jsou ale účastníky řízení podle ust. § 27 odst. 2 správního řádu (tzv. vedlejší účastníci). Proto se odvolací orgán rozhodnul toto pochybení napravit, což učinil tím, že výrokovou část rozhodnutí změnil tak, že v označení účastníků řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu ponechal povinnou a všechny ostatní zde uvedené účastníky řízení včetně jejich osobních údajů zrušil, a takto ho uvedl do souladu s právními předpisy a skutkovým stavem věci, která je předmětem tohoto řízení.

V dalším pak již Stavební úřad Mohelnice postupoval v řízení o nařízení odstranění stavby v souladu se stavebním zákonem a správním řádem, zejména s ohledem na základní zásady činnosti správních orgánů. K tomuto zjištění dospěl odvolací orgán s přihlédnutím ke všem podkladům rozhodnutí obsaženým ve spisu Stavebního úřadu Mohelnice.

K podanému odvolání pak odvolací orgán uvádí, že posouzení otázky, zda je předmětná stavba v souladu s Územním plánem Úsov, není pro rozhodování v řízení o nařízení odstranění stavby, dle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, relevantní. Tato byla posuzována při rozhodování v řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby, které však v daném případě nevedlo k dodatečnému povolení předmětné stavby, když v prvním případě Stavební úřad Mohelnice řízení zastavil a ve druhém případě žádost zamítnul, přičemž toto rozhodnutí odvolací orgán zčásti změnil a ve zbytku, včetně výroku o zamítnutí žádosti, potvrdil. Za této situace pak Stavební úřad Mohelnice nemohl postupovat jinak, než pokračovat v řízení o odstranění nepovolené předmětné stavby a nařídit její odstranění.

Na základě zjištěných skutečností odvolací orgán dospěl k závěru, že podané odvolání je nedůvodné. Sám přitom zjistil, že napadené rozhodnutí ve výrokové části trpí určitými vadami, které byly konkrétně popsány v tomto odůvodnění, a proto napadené rozhodnutí částečně změnil, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í ú č a s t n í k ů

Proti tomuto rozhodnutí se podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Účastníci řízení, jimž se rozhodnutí doručuje do vlastních rukou:

1. Kateřina Dragounová, Družstevní 225, 78973 Úsov
2. Ing. Lenka Kolářová, Družstevní 225, 78973 Úsov
3. Martin Pospíšil, Zahradní 299, 78973 Úsov
4. Lenka Drobná, Družstevní 225, 78973 Úsov
5. Žaneta Hamplová, Pod Rochem 177, 78973 Úsov
6. Jana Zendulková, Družstevní 225, 78973 Úsov
7. Mgr. Miroslav Jořenek, Ph.D., Podlesí 83, 78973 Úsov, IDDS: qtw4f5k
8. Úřad pro zastupování ve věcech majetkových, Rašínovo nábřeží 390/42, Nové Město, 12800 Praha 2, IDDS: 96vaa2e
9. město Úsov, nám. Míru 86, 78973 Úsov, IDDS: ch8batp
10. ČEZ Distribuce, a.s., Teplická 874/8, Děčín IV-Podmokly, 40502 Děčín, IDDS: v95uqfy

otisk úředního razítka

Bc. Ing. Hana Mazurová
vedoucí oddělení stavebního řádu

Dále obdrží:

11. Městský úřad Mohelnice, Odbor stavebního úřadu, Oddělení stavebního úřadu, U Brány 916/2, 78985 Mohelnice, IDDS: 6qtbthy
12. ad/a (330, V/5)